

POSTANOWIENIE

Dnia 6 sierpnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Sadowski

z wniosku wierzycieli J. T. i M. P.

z udziałem dłużnika S. S.A w W.

ze skargi dłużnika na czynności Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Garwolinie M. K. Kancelaria Komornicza nr [...] w G. w sprawie egzekucyjnej sygn. akt Km [...] z dnia 09 września 2021 r. w postaci opisu i oszacowania nieruchomości,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 6 sierpnia 2025 r.,

skargi nadzwyczajnej Prokuratora Generalnego [...] od postanowienia Sądu Rejonowego w Garwolinie z 24 października 2022 r., sygn. I Cz 6/22,

1. umarza postępowanie;

**2. znosi wzajemnie koszty postępowania wywołanego
wniesioną skargą nadzwyczajną.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 24 października 2022 r. Sąd Rejonowy w Garwolinie, w pkt I. oddalił wniosek o zawieszenie postępowania, w pkt II. oddalił wniosek o przekazanie sprawy do rozpoznania sądowi równorzędnemu na podstawie art. 441 § 2 k.p.c., w pkt III. zaś oddalił zażalenie.

Skargę nadzwyczajną od prawomocnego postanowienia Sądu Rejonowego w Garwolinie z dnia 24 października 2022 r., sygn. akt I Cz 6/22 oddalającego

zażalenie dłużnika S. S.A. z siedzibą w S. na postanowienie z dnia 23 grudnia 2021 r., sygn. akt I Co 266/21 w przedmiocie oddalenia skargi dłużnika na czynność komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Garwolinie M. K. w sprawie egzekucyjnej sygn. akt Km [...] z dnia 9 września 2021 r. w postaci opisu i oszacowania nieruchomości położonej w S.1, w gminie S.2, dla której Sąd Rejonowy w Garwolinie, V Wydział Ksiąg Wieczystych, prowadzi księgę wieczystą KW nr [...], wniósł Prokurator Generalny zaskarżając je w zakresie pkt III.

Skarżący wskazując za podstawę art. 89 § 1 § 2 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 1093) wskazał, iż wnosi skargę z uwagi na konieczność zapewnienia zgodności z zasadą demokratycznego państwa prawnego urzeczywistniającego zasady sprawiedliwości społecznej, albowiem wydane postanowienie naruszyło wynikające z Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. z 1997 r., Nr 78, poz. 486 ze zm.) zasady, wolności i prawa jednostki w szczególności prawo do sprawiedliwego rozpatrzenia sprawy przez niezależny, bezstronny i niezawisły sąd określonej w art. 45 ust. 1 Konstytucji RP, zasadę praworządności określonej art. 7 Konstytucji RP, wskazując nadto, iż skarżone postanowienie narusza również prawo własności określone art. 64 ust. 1-2 Konstytucji RP, które to prawo podlega równej dla wszystkich ochronie prawnej, a w efekcie wydania skarżonego postanowienia dłużnikowi grozi bezpośrednio niepowetowana szkoda wielkich rozmiarów, tj. w wysokości 41 225 430,00 zł

Zaskarżonemu postanowieniu zarzucił:

1. naruszenie zasad, wolności i praw człowieka i obywatela, określonych w art. 7, art. 45 ust.1, art. 64 ust. 1-2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. z 1997 r., Nr 78, poz. 486 ze zm.) tj. praworządności, prawa do sądu, gwarancji ochrony własności i praw majątkowych, a także zasady zaufania obywatela do państwa, bezpieczeństwa prawnego jednostki i jednoznaczności prawa, w tym przewidywalności działań organów państwa

poprzez:

- oczywiście sprzeczną z materiałem dowodowym, a więc naruszającą zasady sprawiedliwości proceduralnej, ocenę istniejących dowodów w sprawie! uznanie, że nie są one wystarczające dla uznania zasadności zażalenia dłużnika -

spółki w przedmiocie oddalenia skargi dłużnika na czynność komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Garwolinie M. K. w sprawie egzekucyjnej sygn. akt Km [...] z dnia 9 września 2021 r. w postaci opisu i oszacowania nieruchomości,

- niezbadanie wszystkich okoliczności sprawy, w tym niedochowanie należytej staranności przy rozpoznawaniu zażalenia dłużnika - spółki na postanowienie z dnia 23 grudnia 2021 r., sygn. akt I Co 266/21 w przedmiocie oddalenia skargi dłużnika - spółki na czynność komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Garwolinie M. K. w sprawie egzekucyjnej sygn. akt Km [...] z dnia 9 września 2021 r. w postaci opisu i oszacowania nieruchomości, w szczególności poprzez brak zbadania okoliczności stwierdzających prawidłowość operatu szacunkowego i możliwość wykorzystania go w celu egzekucji z nieruchomości, co stanowi cel postępowania w sprawie skargi na opis i oszacowanie, a także pełnionego przez Sąd Rejonowy w Garwolinie nadzoru judykacyjnego, skutkiem czego doszło do naruszenia prawa Spółki do rzetelnej procedury i uzyskania sprawiedliwego orzeczenia, a także doprowadziło do pozorności gwarantowanych uprawnień wynikających ze skargi na opis i oszacowanie nieruchomości,

- niezbadanie przez rozpoznający zażalenie dłużnika - spółki na postanowienie z dnia 23 grudnia 2021 r., sygn. akt I Co 266/21 w przedmiocie oddalenia skargi dłużnika na czynność komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Garwolinie M. K. w sprawie egzekucyjnej sygn. akt Km [...] z dnia 9 września 2021 r. w postaci opisu i oszacowania nieruchomości Sąd II instancji nowych okoliczności ujawnionych w toku postępowania zażaleniowego, które w sposób istotny wpływają na stan faktyczny i prawny przedmiotowej sprawy, a także poprzez brak ponownego rozpoznania sprawy i dokonania własnych ustaleń przez Sąd II instancji, bowiem Sąd II instancji bezrefleksyjnie uznał ustalenia Sądu I instancji za własne, mimo istnienia na etapie I instancji, a także pojawienia się na etapie II instancji, okoliczności uzasadniających uwzględnienie zażalenia spółki,

- niewłaściwe zastosowanie prawa materialnego będące skutkiem ustaleń faktycznych oczywiście niezgodnych z materiałem dowodowym, a także rażącego naruszenia przepisów procedury w szczególności przepisów, tj. art 233 § 1 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz.U. 1964 nr 43 poz. 296 z późn. zm.) (dalej jako: „k.p.c.”), ale także: z art. 278 § 1 k.p.c., art. 245 k.p.c.,

948 § 1 k.p.c., art. 327* § 1 k.p.c., art. 378 § 1 k.p.c., art. 382 k.p.c., art. 759 § 2 k.p.c., obowiązujących w dacie orzekania, przez Sąd II Instancji rozpoznający zażalenie dłużnika-spółki na postanowienie z dnia 23 grudnia 2021 r., sygn. akt I Co 266/21 w przedmiocie oddalenia skargi dłużnika na czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Garwolinie M. K. w sprawie egzekucyjnej sygn. akt Km [...] z dnia 9 września 2021 r. w postaci opisu i oszacowania nieruchomości, przy czym wyżej wymienione okoliczności prowadzą do wniosku, iż wyniku wydania skarżonego postanowienia naruszającego wskazane zasady, wolności i praw człowieka i obywatela, dłużnikowi grozi bezpośrednio niepowetowana szkoda wielkich rozmiarów, tj. w wysokości 41 225 430,00 zł, która stanowi wartość zaniżenia przez komornika wyceny nieruchomości w oparciu o wadliwy operat szacunkowy wykonany niezgodnie regułami określonymi z art. 948 § 1 k.p.c., który został wykorzystany w celu egzekucji z nieruchomości;

2. naruszenie w sposób rażący prawa materialnego, tj. art. 157 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz.U. 1997 nr 115 poz.741 z późn. zm.) (dalej jako: „u.g.n.”) obowiązującego w dacie orzekania poprzez jego niezastosowanie i uznanie, że opinia przedłożona przez spółkę sporządzona przez organizację zawodową rzeczoznawców majątkowych w trybie art. 157 ust. 1 u.g.n. (zespół oceniający w składzie dwóch rzeczoznawców majątkowych o gwarantowanej bezstronności) jest zwykłym dokumentem prywatnym o charakterze opiniodawczym, podczas gdy z treści art. 157 ust. 1 u.g.n. wynika, że sporządzenie oceny operatu szacunkowego w trybie art. 157 u.g.n. jest wyłącznym ustawowym trybem oceny prawidłowości sporządzenia operatu szacunkowego, a tym samym także operatu szacunkowego sporządzonego w postępowaniu egzekucyjnym, czego Sąd Rejonowy w Garwolinie zaniechał wziąć pod uwagę oceniając przedmiotowy dowód,

3 . naruszenie w sposób rażący prawa procesowego, tj. art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c. obowiązujących w dacie orzekania poprzez ich niewłaściwe zastosowanie i dokonanie dowolnej i arbitralnej oceny zebranych w sprawie dowodów, bez wszechstronnego ich rozważenia, tj. z pominięciem podstawowych zasad przeprowadzania dowodów, w konsekwencji czego Sąd Rejonowy w Garwolinie dokonał sprzecznych

z zasadami logicznego rozumowania, wskazaniem wiedzy i doświadczenia życiowego, ustaleń, że operat szacunkowy będący podstawą opisu i oszacowania nie jest obciążony wadami decydującymi o braku możliwości wykorzystania go w celu oszacowania wartości nieruchomości i brak jest podstaw kwestionowania, doświadczenia przygotowania zawodowego biegłego, podczas gdy z materiału dowodowego wynikało przeciwne, co stanowi oczywistą sprzeczność istotnych ustaleń Sądu Rejonowego w Garwolinie z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego a w konsekwencji, Sąd Rejonowy w Garwolinie uznał, że brak jest podstaw do uwzględnienia zażalenia Spółki, a tym samym uchylenia czynności komornika w postaci opisu i oszacowania z dnia 9 września 2021 r. oraz polecenie sporządzenia nowego operatu szacunkowego oraz opisu i oszacowania,

4. naruszenie w sposób rażący prawa procesowego, tj. art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 278 § 1 k.p.c. w zw. z art. 245 k.p.c. w zw. z art. 948 § 1 k.p.c. obowiązujących w dacie orzekania poprzez ich niewłaściwe zastosowanie i uznanie, że operat szacunkowy sporządzony w celu oszacowania wartości nieruchomości w toku postępowania egzekucyjnego jest dowodem pochodzącym od biegłego sądowego i wobec czego Sąd Rejonowy w Garwolinie daje mu bezkrytycznie pełną wiarę i nie widzi podstaw do jego kwestionowania, a jednocześnie, że opinia jest dowodem prywatnym, a przez to jedynie opiniodawczym i po zapoznaniu się z nią nie widzi podstaw do uwzględnienia zażalenia, podczas gdy, zarówno operat szacunkowy, jak i opinia podlegają ocenie zgodnie z art. 233 § 1 k.p.c. i są źródłem wiadomości specjalnych (szczególnie biorąc pod uwagę, że Opinia została sporządzona w trybie ustawowego badania prawidłowości operatu szacunkowego przez zespół dwóch bezstronnych rzeczoznawców, tj. zgodnie z art. 157 ust. 1 u.g.n.),

5. naruszenie w sposób rażący prawa procesowego, tj. art. 3271 § 1 k.p.c. w zw. z art. 382 k.p.c. w zw. z art. 378 § 1 k.p.c. w zw. z art. 233 § 1 k.p.c. obowiązujących w dacie orzekania, ich niewłaściwe zastosowanie poprzez:

- brak wskazania ustaleń faktycznych, które Sąd II Instancji uznał za udowodnione oraz przyczyn, dla których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej, w szczególności w zakresie negatywnej oceny dowodu z Opinii Komisji (brak jest wskazania dlaczego pogląd dwóch bezstronnych rzeczoznawców

organizacji zawodowej nie jest wiarygodny), z której wynika, iż Operat Szacunkowy obarczony jest podstawowymi błędami i nie powinien posłużyć wycenie Nieruchomości w postępowaniu egzekucyjnym, co uniemożliwia kontrolę zaskarżonego postanowienia, a także poprzez brak wyjaśnienia podstawy prawnej zaskarżonego postanowienia z przytoczeniem przepisów prawa, co sugeruje brak poddania przez Sąd II instancji ponownej ocenie stanu faktycznego pod kątem prawa materialnego;

- całkowicie bezkrytyczne przyjęcie całości ustaleń faktycznych i prawnych Sądu I instancji za własne, a nadto bezpodstawne i nieuzasadnione pominięcie przy orzekaniu materiału dowodowego zebranego na etapie postępowania zażaleniowego, a także I instancji, tj. w szczególności:

- całkowite pominięcie wniosków wynikających z Opinii świadczących o braku możliwości wykorzystania Operatu Szacunkowego w toku egzekucji na podstawie art. 948 § 1 k.p.c. z uwagi na jego rażącą wadliwość,

- całkowite pominięcie dowodu z Operatu Szacunkowego z dnia 9 września 2012 r. przygotowanego również przez biegłego rzeczoznawcę, z którego wynika, iż wartość nieruchomości wynosi 63 901 992,00 zł, tj. blisko trzykrotnie więcej niż wycena przygotowana przez komornika zgodnie z Operatem Szacunkowym, z którego wynika, że wartość nieruchomości wynosi 22 676 562,00 zł,

- całkowite pominięcie dowodu z notatki służbowej komornika z dnia 2 sierpnia 2022 r., z której wynika, iż w toku czynności z udziałem komornika w dniu 2 sierpnia 2022 r. w postaci odtworzenia nagrania z oględzin nieruchomości okazało się, iż na nieruchomości znajduje się budynek nieuwjęty w Operacie Szacunkowym, a tym samym z której wynika brak określenia w Operacie Szacunkowym budynku, i w konsekwencji nieprawidłowość sporządzonego Operatu Szacunkowego oraz opisu i oszacowania,

- całkowite pominięcie wniosków wynikających z literatury fachowej w postaci opracowania międzynarodowej firmy konsultingowej K. odnośnie kosztów budowy pól golfowych z 2014 r. przygotowanego przez Praktykę Doradczą K. dla branży golfowej, zgodnie z którym średni koszt budowy jednego dołka w Polsce w latach 2008-2013 to koszt 367 000,00 euro, co daje łącznie kwotę średnio ok. 30 000 000,00 zł za 18 dołkowe pole golfowe, podczas, gdy na s. 23 Operatu

Szacunkowego wskazano, że koszt jednego dołka to jedynie 250 000,00 - 350 000,00 zł, łącznie zaś 7 600 000,00 zł, a więc z której wynika prawie czterokrotne zaniżenie wartości naniesień,

- oparcie się jedynie na twierdzeniach komornika zawartych w odpowiedziach na skargę na opis i oszacowanie (podczas gdy jak wskazuje sam komornik, nie dysponuje on wiadomościami specjalnymi, nie wskazuje też na jakiegokolwiek skierowanie się do biegłego o wyjaśnienia), co stoi rażąco w sprzeczności z obowiązkiem ponownego rozpoznania sprawy i dokonania ponownie własnych ustaleń faktycznych przez Sąd II instancji, a następnie poddania ich ocenie pod kątem prawa materialnego,

6. naruszenie w sposób rażący prawa materialnego, tj. art. 759 § 2 k.p.c. obowiązującego w dacie orzekania poprzez jego niezastosowanie i zaniechanie wydania komornikowi stosownych zarządzeń zmierzających do uchylenia czynności komornika w postaci opisu i oszacowania oraz polecenia sporządzenia nowego operatu szacunkowego, podczas gdy istniał m.in. dowód w postaci Opinii Komisji (sporządzonej w trybie art. 157 u.g.n.) potwierdzający rażącą wadliwość wykonania Operatu Szacunkowego, a także poprzez brak wyjaśnienia powstałych w sprawie wątpliwości i dokonania oceny legalności czynności komornika w postaci opisu i oszacowania, co jest obowiązkiem sądu w postępowaniu w przedmiocie skargi na opis i oszacowanie oraz wynika z pełnionego nadzoru judykacyjnego,

7. naruszenie w sposób rażący prawa materialnego, tj. art. 947 § 1 pkt 2, 7 i 9 k.p.c. obowiązującego w dacie orzekania poprzez jego niezastosowanie i brak zbadania czy opis i oszacowanie zawierają niezbędne elementy, tj.:

- budowle i inne urządzenia ze wskazaniem ich przeznaczenia gospodarczego, podczas, gdy z akt sprawy wynika brak ujęcia jednego z budynków, a także brak ujęcia zbiorników wodnych stanowiących budowle,

- oszacowanie z podaniem jego podstaw, podczas gdy z treści Opinii wynika całkowita nieprawidłowość dokonanej w Operacie Szacunkowym wyceny (błędna analiza rynku, błędny zbiór nieruchomości podobnych),

- ujęcie w treści opisu i oszacowania innych szczegółów istotnych dla oszacowania nieruchomości, podczas gdy brak jest w nim informacji o atrakcyjności i unikalności nieruchomości, która stanowi pole golfowe (przedmiotowe pominięcie

cech nieruchomości potwierdza sposób doboru przez biegłego nieruchomości podobnych, tj. utożsamienie funkcji rekreacyjnej o wyspecjalizowanym kierunku pola golfowego z funkcją komunikacji lotniczej (KL), co zresztą świadczy o braku odpowiedniej wiedzy i doświadczenia biegłego przy pomocy którego działał komornik),

8. naruszenie w sposób rażący prawa materialnego, tj. art. 948 § 1 i 2 k.p.c. w zw. z art. 151 ust. 1 i 2, art. 153 ust. 1 i 3 oraz art. 4 pkt 16 u.g.n. oraz w zw. z § 56 ust. 1 pkt 7 i 9, a także § 4 ust. 1 i 3 Rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie wyceny nieruchomości i sporządzania operatu szacunkowego obowiązujących w dacie orzekania poprzez ich niezastosowanie i brak zbadania przez Sąd Rejonowy w Garwolinie czy Operat Szacunkowy wykorzystany przez komornika w celu sporządzenia opisu i oszacowania spełniał niezbędne wymagania przewidziane w odrębnych przepisach dla operatów szacunkowych (co jest istotą skargi na opis i oszacowanie) i tym samym błędne potwierdzenie możliwości wykorzystania w postępowaniu egzekucyjnym wadliwego Operatu Szacunkowego oraz błędnego opisu i oszacowania nieruchomości, co skutkuje ryzykiem niepowetowanej szkody wielkich rozmiarów po stronie spółki, podczas, gdy Operat Szacunkowy był całkowicie nieprawidłowy (przy wycenie nieruchomości źle zastosowano podejście kosztowe oraz porównawcze, co zostało również stwierdzone w Opinii Komisji),

9. oczywistą sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego polegającą na tym, że Sąd błędnie przyjął, że nie ma podstaw do uchylenia czynności komornika w postaci opisu i oszacowania sporządzonego na podstawie operatu szacunkowego, w tym do kwestionowania Operatu Szacunkowego, podczas gdy z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, iż operat szacunkowy będący podstawą i opisu i oszacowania był sporządzony nieprawidłowo, zawierał podstawowe błędy w zakresie uwarunkowań formalnych i prawnych, w efekcie znacznie zaniżał wartość nieruchomości, przez co nie mógł stać się podstawą wyceny nieruchomości, tj. poprzez pominięcie faktów wynikających w szczególności z: opinii Komisji Arbitrażowej przy Polskiej Federacji Stowarzyszeń Rzeczników Majątkowych z dnia 6 października 2022 r. - stanowiącej ocenę prawidłowości

sporządzenia operatu szacunkowego (zwanej dalej i uprzednio: „Opinią”) w trybie art. 157 u.g.n. przez dwóch bezstronnych rzeczoznawców, z której jednoznacznie wynika, że Operat Szacunkowy będący podstawą opisu i oszacowania, nie może być wykorzystany w celu egzekucji z nieruchomości na podstawie art. 948 § 1 k.p.c. z uwagi podstawowe błędy (błędna analiza i charakterystyka rynku nieruchomości, błędne przedstawienie obliczeń wartości nieruchomości oraz wyniku wyceny wraz z uzasadnieniem), które miały również istotny wpływ na wysokość oszacowanie nieruchomości, operatu szacunkowego z dnia 9 września 2012 r. przygotowanego również przez biegłego rzeczoznawcę, z którego wynika, iż wartość nieruchomości wynosi 63 901 992,00 zł, tj. blisko trzykrotnie więcej niż wycena przygotowana przez komornika zgodnie z operatem szacunkowym, z którego wynika, że wartość Nieruchomości wynosi 22 676 562,00 zł, a także faktów wynikających z treści samego Operatu, tj. sumy zabezpieczeń hipotecznych ustanowionych na nieruchomości na kwotę 63 902 000,00 zł, na podstawie których prowadzone jest postępowanie egzekucyjne, która dodatkowo potwierdza realną, wartość nieruchomości blisko trzykrotnie większą od wskazanej przez komornika, powszechnie dostępnej literatury fachowej w szczególności w postaci opracowania międzynarodowej firmy konsultingowej K. na temat kosztów budowy pól golfowych z 2014 r. r. przygotowanego przez Praktykę Doradczą K. dla branży golfowej, zgodnie z którym średni koszt budowy jednego dołka w Polsce w latach 2008-2013 to koszt 367 000,00 euro, co daje łącznie kwotę średnio ok. 30 000 000,00 zł za 18 dołkowe pole golfowe, podczas, gdy na s. 23 Operatu Szacunkowego wskazano, że koszt jednego dołka to jedynie 250 000,00 - 350 000,00 zł, łącznie zaś 7 600 000,00 zł, a więc z której wynika blisko czterokrotnie zaniżenie wartości naniesień - budowy pola golfowego, co zaniżyło wartość naniesień, a tym samym nieruchomości o co najmniej 20 000 000,00 zł, notatki służbowej komornika z dnia 2 sierpnia 2022 r., z której wynika, iż w toku czynności z udziałem komornika w dniu 2 sierpnia 2022 r. w postaci odtworzenia nagrania z oględzin nieruchomości okazało się, iż na nieruchomości znajduje się budynek socjalny z toaletami i szatniami (o pow. 30 m²) nieuwzględniony w Operacie Szacunkowym, a tym samym z której wynika brak określenia w Operacie Szacunkowym budynku, a w konsekwencji nieprawidłowość sporządzonego Operatu szacunkowego a przez to Opisu i

oszacowania, w sytuacji, gdy przy prawidłowym dokonaniu istotnych ustaleń sądu w świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego skarżone postanowienie powinno być uchylone.

Skarżący wniósł o uchylenie rozstrzygnięcia ujętego pkt III. skarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Garwolinie z pozostawieniem temu sądowi rozstrzygnięcia o kosztach postępowania ze skargi nadzwyczajnej, oraz o wydanie przez Sąd Rejonowy w Garwolinie postanowienia o wstrzymaniu sprzedaży nieruchomości położonej w S.1, w gminie S.2, dla której Sąd Rejonowy w Garwolinie, V Wydział Ksiąg Wieczystych, prowadzi księgę wieczystą KW nr [...] do czasu upływu terminu do wniesienia skargi nadzwyczajnej z uwagi na grożącą Spółce niepowetowaną szkodę wynikającą z prowadzonej egzekucji komorniczej pod sygn. akt Km [...] co do nieruchomości w wysokości co najmniej 41 225 430,00 zł.

Pismem procesowym z 23 lipca 2025 r. Prokurator Generalny cofnął skargę nadzwyczajną.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Stosownie do art. 95 pkt 1 u.SN w zakresie nieuregulowanym przepisami ustawy do skargi nadzwyczajnej, w tym postępowania w sprawie tej skargi, stosuje się w zakresie spraw cywilnych przepisy Kodeksu postępowania cywilnego dotyczące skargi kasacyjnej, z wyłączeniem art. 398⁴ § 2 oraz art. 398⁹ tej ustawy.

Przepisy ustawy o Sądzie Najwyższym nie regulują kwestii cofnięcia skargi, z tego też względu, zgodnie z przytoczonym przepisem, należy zastosować w tym zakresie właściwe przepisy Kodeksu postępowania cywilnego dotyczące skargi kasacyjnej. Zgodnie zaś z art. 398²¹ k.p.c., do postępowania przed Sądem Najwyższym wywołanego wniesieniem skargi kasacyjnej stosuje się odpowiednio przepisy o apelacji. Artykuł 391 § 2 zdanie pierwsze *in principio* k.p.c. stanowi natomiast, że w razie cofnięcia apelacji sąd drugiej instancji umarza postępowanie apelacyjne.

Cofnięcie skargi nadzwyczajnej przez Prokuratora Generalnego, z uwagi na odpadnięcie jej podstawy, w rozpoznawanej sprawie uzasadnia umorzenie

postępowania, o czym Sąd Najwyższy orzekł na podstawie powołanych przepisów prawa.

O wzajemnym zniesieniu kosztów postępowania wywołanego wniesioną skargą nadzwyczajną Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 398¹⁸ k.p.c. w zw. z art. 95 pkt 1 ustawy o SN.

[r.g.]

[a.ł.]